

Petoknjižje (uskoro i šestoknjižje) *Cvelferica* oslonjeno je na dvoknjižnu znanstvenu monografiju Sanje Jukić i Gorana Rema o panonizmu u hrvatskome pjesništvu (*Panonizam hrvatskoga pjesništva II, poetski tekstovi od Janusa Pannoniusa do Satana Panonskog, interpretacije i panorama* i *Panonizam hrvatskoga pjesništva I, studij Slava Panonije – uvod u teoriju stila, s intermedijalnom studijom Vlastimira Kusika*), i to posebno dvama mjestima:

- središnjom tezom o destruktivnosti vode kao temeljnom konotativnom učinku panonističkoga pjesništva, jer upravo je u *Cvelfericama* vidljiv sam proces književne simbolizacije prostornih i klimatoloških fenomena koji su do takve teze i doveli te

- zastupljenim cvelferskim autorima preko kojih se već u *Panonizmima* postavljaju poetološko-stilske smjernice književnosti i kulture cvelferskoga kraja.

Jukić i Rem autori su i dviju knjiga iz kompleta *Cvelferica* pa je njihova projektna predradnja organska i logična. Oni, u priči o panonizmu, stilistički pristupaju sigurno glavnom podnebnom fenomenu hrvatske kopnene umjetnosti. To je onaj dio hrvatske umjetnosti koji se dugo vremena opisuje pojmovima kao *slavonska, istočnohrvatska, šokačka* ili *slavonskobaranjska* te *srijemska*. Pojave koje su Jukić i Rem opisali u toj dvoknjižnoj studiji ključne su za razumjeti većinu stvaralačkih pojava spomenutog prostora, a tamo i sam cvelferski prostor posebno i poimence opisuju.

Panonizam je pravi ključ kojim se otvara vrata i visoke, i pučke te usmene kreativnosti na našim, uglavnom ravničarskim, poljima. Panonizam je strog i vrlo složen ključ pa zato jako dobro vidi svoje predloške, kao i sebe i svoje teorijske zadaće.

Skoro stotinu i pedeset autora iščitavamo pomoću ove velike studije i dobivamo višestruke okvire i kontakte. Književnost se rasprostire kroz pola milenija, od Pannoniusa do danas, a često je u pretapanju s drugim umjetnostima. Zato nas Jukić i Rem opskrbljuju

i glazbenicima, i likovnjacima, kao i medijskim umjetnicima, uz pomoć vrlo informativnog priloga Vlastimira Kusika.

Panonizam nam omogućuje praviti i izvedene skupine radova koji nam trebaju u obrazovnim ili kulturnoodgojnim projektima, izložbama, programima, dakle u neposrednom radu s djecom i mladima kojima nastojimo prenijeti informaciju o zavičajnoj književnosti, umjetnosti i, uopće, kulturi, što će je onda oni funkcionalno integrirati u znanje o svim tim područjima na nacionalnoj razini.

Važno je da panonizam osmišljava i izdvaja pogled na posebnu cvelfersku kreativnost. Sve to nalazi se vrlo blizu pogleda na ne samo tih devet sela, nego i na devet zemalja koje na svoje načine njeguju svaka svoj panonski trag.

Sanja Jukić, Ružica Pšihistal, Goran Rem, Ivan Trojan

Cvelferica, panonizam, pismo književnosti i kulture

projekt

Udruga Duhovno hrašće/Ogranak slavonsko-baranjsko-srijemski,

Drenovci/Osijek, 2015.

Prva ili nulta knjiga *Cvelferice* složena je poštovanjem slijeda devet sela u njihovoj slijednoj sudbini u povijesnim poplavnim događajima. Ona je složena od označavanja i tih naših sela, ali i označavanja koordinatnih imena cvelferskoga korpusa. Zato svako selo ima svoga najistaknutijeg autora ili, najčešće – autoricu, a vidljivo je i da postoje autori koji su popularniji od drugih. Ova knjiga ne pati od popularnosti autora, nego daje punu priliku svim dijelovima stvaralaštva – mladeži, odseljenim i bivšim stanovnicima, onima iz dalje prošlosti, onima iz inozemstva, onima iz visoke nacionalno standardne umjetnosti, kao i pučkom stvaralaštvu te tradicijskom pismu.

Nije slučajno da projektna knjiga *Cvelferica* počinje pjesmom Mare Švel-Gamiršek *Druga obala*.

Pjesma je to koja obrće percepciju odnosa *prostor-čovjek* tako što prikazuje obrnut smjer upisa, koji je zapravo protoproces smjera korištenoga u brojnim teorijama o prostornoj književnosti. U pjesmi se, naime, figurativnim jezikom govori o upisu čovjeka u prostor, čime se posreduje vrlo jasna ideja – *prostor – to smo mi*, ideja koju desetljećima kasnije i posve nefigurativno, iskustvom vlastite kože artikulira jedan drugi, necvelferski čuvar prostora – Siniša Glavašević, kada kaže (a misli inkluzivno) – *Grad – to ste vi!* Iako

su konteksti iz kojih su i zbog kojih su te dvije tako srodne ideje potekle, različiti, svrha im je ista – osvijestiti i čuvati prostor kao identitetni trag.

Uvrštavanje Švelicine pjesme kao teznoga uvoda u projektnu *Cvelfericu* pojašnjava i Goran Rem u uvodniku cvelferske knjige poezije i metapisma: *Projektna knjiga Cvelferica, panonizam, pismo književnosti i kulture, najavljujući ukupno cvelfersko višeknjižje, objavljena u svibnju 2015. godine otvorila je svoje stranice pjesmom Mare Švel Gamiršek Druga obala kao osjetljivim projektorom cijeloga filma cvelferskoga prostora. Ta je pjesma, međutim, ne samo snimateljska, nego je i križištem cvelferskoga svijeta, raskrižjem prebivanja, dolaska i odlaska, tema je koja osvjetljava ne samo sociologiju, nego i irologiju sela.*

Na tom su teznom tragu, primjerice, tekstovi Gunjanaca, braće Miroslava i Krešimira Mićanovića, koji, kako pišu i autori projektne knjige, koreliraju iskustvo prostora i neoezgizencijalizam kao temeljne poetološko-stilske strategije.

Tu je i Mara Švel-Gamiršek, najavljena kao žanrovsko-stilska eksperimentatorica, napose u 40-im godinama prošloga stoljeća, kada su objavljene čak tri knjige njenih proza. O običajnim i rodnim aspektima njenih fikcijskih proza opsežno istraživački piše također reprezentativna, ali drenovačka autorica Vera Erl.

Osječanin iz Cvelferije Marinko Plazibat autor je nagrađene drenovačke knjige *Postelja od orahove sjene*, čija poetika jezičnoga i motivskog ludizma emitira geografski prostor kao svoj temeljni prototekst.

Ivo Azapović opsežno – što dokumentarnim izvorima, što usmenim predajama i zapisima, portretira Račinovce u monografiji *Račinovci kroz povijest*, a kazališni kritičar Luka Pavlović predstavljen je stilom precizne elaboracije i kontekstualizacije teatarske scene 50-ih, 60-ih.

Tomislav Lunka u monografskom zapisu *Soljani kroz prošlost* i izrijeком upozorava na nedostatnost dokumentarne građe u istraživanju svih aspekata mjesnoga života te tako ovjerava i Azapovićevu strategiju slaganja podataka: *Kada istražujemo prošlost nekoga mjesta ili imena naselja, moramo tražiti podatke u dalekoj prošlosti ili u vremenu njegova osnutka. Tražimo ga uz pomoć dokumenata ili usmenih predaja i legendi.*

Važno je to da je projektnom knjigom okupljena zaliha podataka i imena, od kojih su tekstualno predstavljena ona kojima se daje uvid u žanrovsku raznovrsnost građe pa već ova knjiga postaje odličnom cvelferskom čitankom. Istraživački je rad tu provjeravao

velike količine osnovnih podataka. Projektna je knjiga postavila i opis kako samo slaganje priče o cvelferskom prostoru – nastaje i kako ga se može nastaviti u mlade i novodolazeće čitateljice i čitatelje, kako se sav taj materijal može ugraditi u nastavljanje i složeni međupredmetni školski zavičajni rad.

Cvelferski je svijet zastupljeni sastavcima koji su burni, vedri i jako zabrinuti, a izdvajaju i prostorna mjesta koja su najosjetljivija i bolna.

Svezak *Tradicijsko pismo* prenosi žive glasove cvelferskih pjesnika i pripovjedača preko terenskih zapisa koje smo provele kolegice Sanja Šušnjara, Kata (Lunka) Petrović i ja, uz pomoć Marijane Džalo te uz info-potporu Ivice Ćosića Bukvinog.

Svakako treba spomenuti i prilog Josipa Krunića, *učitelja heroja s 'ruba svemira'*, kako ga naziva novinar Jutarnjeg lista Ivan Kalogjera, tvorca i voditelja najbolje hrvatske filmske družine – SKIG. Naime, njegov je prilog svojevrsna foto replika Vivaldijevih godišnjih doba, koja nam kroz bikromatski fotociklus godišnjih klimatskih promjena predstavlja četiri različita lika istoga segmenta Posavskih Podgajaca.

Ružica Pšihistal i Goran Rem

Cvelferica, žena se opremi u bilo, stavi žar i ajd

tradicijsko pismo

Udruga Duhovno hrašće/Ogranak slavonsko-baranjsko-srijemski,

Drenovci/Osijek, 2016.

I pamet i srce i duša ono su što svezak *Tradicijsko pismo* prikazuje. Knjiga je to koja svojim zavičajnim mladim i starijim čitateljima nudi veliki broj stihova, kao i podataka za koje su možda mislili da su najobičniji način tračanja ili bezautorskog zapjevanja. Sada mogu biti jako oraspoloženi kada vide koliko kreativnih ili prepričavanih te zapjevanih riječi imaju i svojeg autora, a pritom je riječ o njihovim bližnjima, poznanicima, nekim imenima s grobova o kojima se samo blijedo prepričava...

Bilo je puno komunikacija koje su prikupljale ove materijale, istraživačkoga rada koji se okupio na stranicama ovoga sveska.

Tradicijski svezak prikazuje cvelferski kraj kroz sve tradicijske žanrove. Brojne su, primjerice, predaje o imenovanjima sela, koje samo potvrđuju koliko je vruće pitanje identiteta te se ono slijeva u te, na neki način, autoreferencijalne oblike. Na primjer, kako piše u *Tradicijskom pismu*, od prebjegle bosanske "raje", selo je dobilo ime Rajevo Selo.

Druga predaja kaže kako je netko doveo svoju skupinu doseljenika na obalu Save, gdje je uskliknuo da će ovdje napraviti "raj od sela". Posavski Podgajci navodno su imenovani po gajevima u dijelu iza škole, a i pod Savom pa otud Posavski Podgajci.

Rečenica o nastanku imena tih mjesta mijenja se od kazivanja do kazivanja, što samo obogaćuje tradicijski identitet svakoga pojedinog sela...

Mladi čitatelji sa stranica *Tradicijskog pisma* mogu preuzeti prizore i slike iz nekih kazivanja te ih i međupredmetno pretvoriti u brojna ostvarenja, a zreliji čitatelji mogu biti spoznajno obogaćeni i emocionalno dirnuti primanjem sveska u ruke uz svijest o tome da čitaju kazivanje čiji je sadržaj istovremeno i njihov doslovni život, i stvaranje umjetničkog teksta. Posebno bih istaknula živopisnu priču *Bio sam čordaš* kazivača Ivica Abramovića iz Posavskih Podgajaca, koja humorno intoniranim opisom privatnog iskustva u stočarskoj djelatnosti daje uvid u ukupno funkcioniranje stočarstva u Cvelferiji...

Sanja Jukić i Goran Rem

Cvelferica, ispod sto jata vrana i između sto njiva

poezija i metapismo

**Udruga Duhovno hrašće/Ogranak slavonsko-baranjsko-srijemski,
Drenovci/Osijek, 2016.**

Cvelferska je poezija predstavljena stilski raznolikim tekstovima koji pokazuju mijene i na dijakronijskoj razini – od stihovanog romana *Majka* Marije Tucaković-Grgić iz 1928. do postmodernističkih autora kao što su već spomenuti Mićanovići, Marinko Plazibat, no i posve nova, intermedijalno ludistična Monika Vladislavljević.

Majka je zasigurno jedan od najzanimljivijih tekstova svih cvelferskih svezaka – koliko zbog svoje strukovne nepročitanosti, toliko i zbog inventivnih stilskih rješenja – formalnih, zapravo stilizacijskih na svim tekstualnim razinama. Naročito se ne može zanemariti filmičnost u kreiranju pjesničkih slika, i to onih proksemijskoga sadržaja, gdje se odnosi u prostoru postavljaju filmski mizanscenično, na što su, uostalom, upozorili i autori.

Metapismo pokazuje pamet ovoga kraja kao prirodno pripadnu postojanju samom, pokazuje koliko je znanstvenika i stručnjaka različitih profila poteklo iz Cvelferije – književnoznanstvenika, lingvista, povjesničara, kemičara i metalurga, liječnika itd., kao što su, primjerice, fra Marko Japundžić, Franjo Hanaman, braća Mićanović, Vera Erl, itd.

Neizgovorena je misija ovoga sveska poučiti mladež cvelferskoga prostora što je Mjesto kroz svoje stanovnike sve mislilo i stvorilo. Njihov odlazak u gradove i zemlje u kojima rade u *Cvelfericama* je i njihov povratak pa je to jako sve važno i lijepo pričati kao životnu priču ovoga kraja.

Sanja Jukić i Goran Rem

Cvelferica, jedan je Cvelfer tjedan-dva ranije sanjao

proza

**Udruga Duhovno hrašće/Ogranak slavonsko-baranjsko-srijemski,
Drenovci/Osijek, 2016.**

Svezak *Proza* nazvan je, kako autori pišu, citatom iz pisma Gunjanca i Podgajčanina Josipa Krunića, što ga je u vrijeme preklanjske poplave poslao prijateljima.

Upoznaje nas bliže i lakše s odličnim pričama i romanima koje su nastajale ili nastaju iz potpisa Cvelferica i Cvelfera. Tu su stotine kreativnih pogleda na taj zemljani i vodoplavni svijet pa je izdvojiti onu koja kaže da je svijet kolikogod kultiviran, uglavnom stalno bio izložen silovitim promjenama. Vodeno je biće, ne samo u vidljivim i relativno strukturiranim tijekovima, nego i u podzemnim tijekovima, izloženo destruktiji, pošto je, primjerice, tehnologizirani sustav obrade zemlje u posljednjih pedesetak godina zapravo ošteti podzemne, arteške vode ovoga kraja...

Većina autora iz cvelferskoga kraja, učiteljice su i učitelji, a sada ih se kroz ove tekstove može i pažljivije početi slušati, kako kaže Goran Rem.

Iako poetološkim kontekstom i dijakronijski udaljene, cvelferske proze međusobno povezuje panonistička strategija kao stilska nadodrednica koja, kako pišu autori, povezuje ravničarstvo te šokastvo i širok komparativni svijet od devet zemalja koje su nasljednice davno uzmakloga mora.

Istraživački je rad imao ovdje nabavljati mnogo toga – i međuknjižničnom razmjenom i kontaktima s autorima i posezanjem u školske, seoske, Bukvićeve police, potom prijepisima i skeniranjima stotina stranica.

Sada je tu, spremno, blago za obrazovanje cvelferske mladeži, sada je spremno blago za odgovoriti od odustajanja cvelferske stanovnike, sada je spremno blago za pogledati hrvatsku književnost na jedan od onih načina koje je Pavao Pavličić rekao da su novi i još neizvedeni, a prikazat će, mislim, kreaciju i trajanje.

Ivan Trojan i Goran Rem***Cvelferica, ili su to trnci kakve samo neizvjesnost i iščekivanje mogu proizvesti*
drama****Udruga Duhovno hrašće/Ogranak slavonsko-baranjsko-srijemski,
Drenovci/Osijek, 2016.**

Nakon što je *Projektna knjiga* objavila doku-dramu *Potop*, ova donosi *Poplavu*. Ovdje se nalazi još devet igrokaznih malih drama koje je Ivan Trojan napravio od kraćih proza Mare Švel i prilagodio obrazovnom poslanju, vedroj i toploj kolskoj i učeničkoj izvodivosti. Dobivamo i jednu nepoznatu, a veliku dramu Mare Švel, koju je projektno istraživanje otkrilo u arhivskim zalihama.

Drama *Potop* iz *Projektne knjige* donosi jednu jaku i dramatičnu rečenicu (uz mnoge druge) koja kaže: *Moja je priča o ovoj poplavi konfuzna, dramatična, disperzivna jer je tako tekao moj život svih tih poplavnih dana. To je nešto što sam doživio zaista do kostiju. I osjećao sam strah zaista do kostiju. I osjećao sam i strah i bijes i zabrinutost. Proveo sam sve te dane u velikoj aktivnosti. Na trenutke sam mislio da ću se srušiti. Vidio sam da je to borba za... bit će život ili smrt.*

Drama *Poplava*, sva od medijskih fragmenata, jednoga je vrbanjskoga glumca kao prvo proizvela u dramskoga autora, a kao drugo, jednoga je odličnog quorumaškoga pisca primila u goste i postavila domaćinski astal za dramatično uživanje. Riječ je o glumcu Vjekoslavu Jankoviću i quorumašu Ljubi Pauzinu.

Rečenice *Da ne bismo zaboravili ono što je najvažnije, najbitnije i najsvetije za sve nas. I Sada na koncu, u tišini ćemo se Bogu pomoliti. ili ...ostala nam je na koncu samo tišina. Ni kerova, ni mačka...ničeg nema* – svjedoče da su pamet i osjećaj pisanja ono što treba dalje prenositi, i ono što se može prenositi.

Sanja Jukić, Ružica Pšihistal, Goran Rem, Ivan Trojan***Sinegdoha hrvatske književnosti, znanosti i kulture – cvelferski tekstualni korpus*
sveučilišni udžbenik – studije****Filozofski fakultet u Osijeku, Osijek 2016., u postupku objavljivanja**

Zasada samo u PDF-u, udžbenik *Sinegdoha...* okuplja sve uvodne studije iz prethodnih knjiga *Cvelferice* i razviđa kako je došlo do spoznaje o tome da je u cvelferskoj građi – jak i jasno artikuliran lik ukupne hrvatske Pameti. Drugim riječima, udžbenik čini

razvidnijom tezu o tome kako se cvelferska književnost može čitati kao književnopovijesna i stilska „maketa“ ukupne hrvatske književnosti. Naime, tek se u udžbeniku, gdje su tekstovi postavljeni u niz s jasnim kriterijskim tijekom – prostornim, žanrovskim i poetološko-stilskim, tek se ovdje vidi teza ukupnoga cvelferskog kompleta – da Cvelferija posjeduje književnost, znanost i kulturu u vremenskoj protegnutosti i modelima koji mogu funkcionirati kao paradigma ukupne hrvatske književnosti, znanosti i kulture. Upravo je zato pretvaranje znanstvene građe u udžbenik namijenjen sveučilišnoj razini obrazovanja barem dvostruko vrijedno – studentima, informacijom o segmentu hrvatske književnosti u kulturalnom i društveno-povijesnom kontekstu, daje uvid u nacionalni analogon te ostvaruje najvažniji preduvjet za kompetentni prijenos znanja mlađim obrazovnim razinama, što je posebno važno onome dijelu učeničke populacije čiji je Cvelferija primarni identitetni prostor.